

Zal er toch eens vrede zijn?

Iedere keer als ik de TV aan zet, zie ik beelden van geweld, schietende tanks en vliegtuigen, raketten en drones, bebloede lichamen, mensen, gewond, in paniek, die niet weten waar ze naar toe moeten.

Hulpverleners die te vergeefs wachten op het moment dat ze de grens over kunnen.

“Houdt het dan nooit op?”

Alle hoop op vrede, op vrijheid, op een beetje geluk is gesmoord in bloed en met angst en beven wacht iedereen af wat er nu gaat gebeuren.

Het zijn helaas bepaald niet de eerste en ook niet de laatste slachtoffers.

Het doet me verlangen naar de woorden uit het laatste Bijbelboek: ‘Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn, geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij.’

Toch zijn er lichtpuntjes. Heel kleine misschien, maar toch. Zoals Sameh Zakout, een muzikant uit Gaza, het zei:

‘Ik heb nog steeds een lichtje in m’n hart dat dit de laatste oorlog wordt voor beide kanten.’

Hopelijk is dit het begin van een nieuw proces.'

Ik hoop heel erg op heel veel van die lichtjes in een heleboel harten; dat er toch eens vrede komt!

Goede Kerstdagen

Bert Broers, Kerk en Ideëel